(3) Στο πλαίσιο του δεύτερου ερωτήματος, υποχρεούται το δικαστήριο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση να αναβάλει την οριστική απόφαση σχετικά με την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως έως ότου αποσαφηνισθεί περαιτέρω το νομικό καθεστώς που θα αντικαταστήσει το ισχύον μετά την αποχώρηση από την Ένωση του κράτους μέλους που απευθύνει την αίτηση

(i) σε όλες τις περιπτώσεις;

(ii) σε ορισμένες περιπτώσεις, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της εκάστοτε περιπτώσεως;

(iii) σε καμία περίπτωση;

4) Σε περίπτωση που η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι η αναφερόμενη υπό (ii), ποια είναι τα κριτήρια ή τα ζητήματα που οφείλει να εκτιμήσει το δικαστήριο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, προκειμένου να αποφασίσει εάν πρέπει να αναβάλει την οριστική απόφαση σχετικά με την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 19 Μαρτίου 2018 — Jadran Dodič κατά BANKA KOPER, ALTA INVEST

(Υπόθεση C-194/18)

(2018/C 190/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Jadran Dodič

Αναιρεσίβλητες: BANKA KOPER, ALTA INVEST

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ ([1]) του Συμβουλίου την έννοια ότι πρέπει να χαρακτηρίζεται ως νομική μεταβίβαση επιχειρήσεως ή μέρους επιχειρήσεως και μεταβίβαση, όπως η πραγματοποιηθείσα υπό τις περιστάσεις της υπό κρίσης υπόθεσης, η οποία είχε ως αντικείμενο τα χρηματοπιστωτικά μέσα και τη διαχείριση των λοιπών περιουσιακών στοιχείων των πελατών (χρεόγραφα και κινητές αξίες), τη λογιστική διαχείριση των άυλων τίτλων των πελατών της και των λοιπών επενδυτικών και παρεπόμενων υπηρεσιών, καθώς και του χαρτοφυλακίου, μολονότι, κατόπιν της παύσης της δραστηριότητας χρηματιστηριακής μεσιτείας εκ μέρους της πρώτης αναιρεσίβλητης, απόκειται στους εντολείς (πελάτες) να αποφασίσουν αν θα εμπιστευθούν στη δεύτερη αναιρεσίβλητη την προς αυτούς παροχή των υπηρεσιών αυτών χρηματιστηριακής μεσιτείας;

2) Έχει καθοριστική σημασία, υπό τις περιστάσεις αυτές, ο αριθμός των εντολέων στους οποίους παρέχει πλέον η δεύτερη αναιρεσίβλητη υπηρεσίες χρηματιστηριακής μεσιτείας, κατόπιν της παύσεως ασκήσεως της δραστηριότητας αυτής εκ μέρους της πρώτης αναιρεσίβλητης;

3) Ασκεί συναφώς κάποια επιρροή, προκειμένου να γίνει δεκτό ότι υφίσταται μεταβίβαση επιχειρήσεως ή εγκαταστάσεων επιχειρήσεως, το ότι η πρώτη αναιρεσίβλητη εξακολουθεί να συνεργάζεται με τους εντολείς ως μη ανεξάρτητη εταιρία χρηματιστηριακής μεσιτείας, εργαζόμενη προς τούτο από κοινού με τη δεύτερη αναιρεσίβλητη;

([1]) Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ 2001, L 82, σ. 16).